

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711217998
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711217998.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľky W. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. W. XXXX/X, X., zastúpeného Mgr. Jozefom Mochnackým advokátom T. G. W.XX/F.,Y., proti odporcovi DETVA TRANS Šufliarsky, s. r. o., Záhradná 10, Detva, IČO: 36 740 594, zastúpenému URBÁNI & Partnes s. r. o., Skuteckého 17, Banská Bystrica, o zaplatenie 5 400,-- Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, sp. zn. 12C/53/2012-90 zo dňa 05. 09. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky a uložil jej nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 2 273,62 Eur na účet právneho zástupcu odporcu.

V odôvodnení okresný súd opierajúc sa o § 451 ods. I a § 456 Občianskeho zákonníka mal za to, že žaloba na zaplatenie 5 400,- Eur spolu s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 29. 10. 2011 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia, keď dňa 13. 09. 2011 majiteľka firmy V. O., F. O. a právny nástupca obvinil navrhovateľku z krádeže peňažných prostriedkov 600,- Eur. Zároveň spolumajiteľka a konateľka odporcu ju obvinila z krádeže ďalších finančných prostriedkov cca 5 000,- Eur a navrhovateľka v zlom citovom rozpoložení v dôsledku emočnej lability vybrala finančné prostriedky 6 000,- Eur z účtu v banke a odovzdala ich F. O., W. ako spolumajiteľke a konateľke DETVA TRANS Šufliarsky, s. r. o., z ktorej sumy bola suma 5 400,- Eur určená firme DETVA TRANS Šufliarsky, s. r. o. a suma 600,- Eur firme V. O., F. O., právny nástupca, je bezdôvodná a nejednalo sa o bezdôvodné plnenie navrhovateľky vo vzťahu, ku ktorémukoľvek zo subjektov. Podľa okresného súdu navrhovateľka prejavila jasný úmysel odškodniť subjekty, a to tie, ktorým mala spôsobiť škodu, suma 5 400,- Eur patrila Stavebninám F. O. M., preto túto sumu si nesprávne navrhovateľka uplatnila voči DETVA TRANS, s. r. o., ktorému bola odcudzená suma 600,- Eur, vedie sa o nej trestné stíhanie a bolo voči navrhovateľke vznesené obvinenie. V danom prípade nemožno považovať tvrdenie navrhovateľky o emočnej labilitate v čase vrátenia finančných prostriedkov za smerodajné, nakoľko emočná labilita znamená emočnú nerovnováhu a neznamená to, že by navrhovateľka nebola spôsobilá na právne úkony. Konanie navrhovateľky s vrátením finančných prostriedkov, bolo v súlade s dobrými mravmi, pokiaľ dosiahla dohodu o skončení pracovného pomeru. Až po tejto dohode sa jej správanie otočilo a začala sa domáhať bezdôvodného obohatenia. O trovách konaniach okresný súd rozhodol podľa zásady úspechu v zmysle § 142 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“), keď úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania voči neúspešnej navrhovateľke.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka dôvodiac, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zdôraznila, že žalobou si uplatnila voči odporcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 5 400,- Eur, ktorú sumu plnila odporcovi bez právneho dôvodu. Má za to, že výrok napadnutého rozsudku, ako aj odôvodnenie je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sponchybnuje pasívnu vecnú legitimitáciu odporcu, aj keď ako vyplýva z odôvodnenia, nedostatok pasívnej legitimitácie na strane odporcu nebol dôvodom zamietnutia žaloby. Podľa odvolateľky záver súdu, že si nesprávne uplatnila sumu 5 400, Eur voči DETVA TRANS s. r. o., ktorému bola odcudzená suma 600, Eur, vedie sa o nej trestné stíhanie a bolo voči navrhovateľke vznesené obvinenie, je v rozpore s vykonaným dokazovaním, v ktorej súvislosti poukázala na vyšetrovací spis ČVS: ORP1880/DTZv2011, podľa ktorého suma 600,- Eur bola odcudzená firme V. O., F. O.. Ako poškodený v predmetnom konaní nevystupuje DETVA TRANS s. r. o.. Žiadne iné trestné stíhanie, kde by ako poškodení vystupovali DETVA TRANS s. r. o. alebo V. O., F. O., právny nástupca STAVEBNINY voči navrhovateľke nie je vedené. F. O. M.. síce podala na navrhovateľku trestné oznámenie, v ktorom uviedla ďalšie štyri prípady, kedy mala navrhovateľka odcudziť peniaze DETVA TRANS s. r. o. alebo V. O., F. O. právny nástupca STAVEBNINY, avšak z týchto štyroch prípadoch nebolo voči navrhovateľke ani začaté trestné stíhanie. F. O. M.. v tomto trestnom oznámení uplatnila náhradu škody v celkovej výške 500, Eur pre DETVA TRANS s. r. o. a vo výške 2 000, Eur (1 000, Eur + 100, Eur + 300, Eur + 600, Eur) pre firmu V. O., F. O., právny nástupca STAVEBNINY.

Odvolateľka poukázala na §§ 420 ods. I, 441 ods. I, 451 ods. I, 452 ods. I a 456 Občianskeho zákonníka a uviedla, že predpokladom jej zodpovednosti za škodu, ktorá mala vzniknúť odporcovi DETVA TRANS s. r. o., príp. firme V. O., F. O. právny nástupca STAVEBNINY odcudzením finančných prostriedkov v jednotlivých prípadoch je jej protiprávne konanie, ktoré však nebolo ani v jednom z prípadov preukázané, teda ani zodpovednosť navrhovateľky za spôsobenú škodu. Okrem sumy 600, Eur, mala byť podľa trestného oznámenia F. O. M.. spôsobená firme V. O., F. O. právny nástupca STAVEBNINY škoda 1 400,- Eur pri celkovej škode 2 000,- Eur, teda nie škoda 5 400,- Eur. Celková škoda uplatnená za obidva subjekty F. O. M.. na polícii bola 2 500, Eur. Plnenie nad uvedenú sumu bolo plnením bez právneho dôvodu. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že na základe výpovede svedkov zistil, že suma 5 400, Eur patrila Stavebninám - F. O. M., ktorý záver súdu je z hľadiska dôvodnosti a výšky náhrady škody patriacej tomuto subjektu v rozpore s vykonaným dokazovaním. Podľa výpovede F. O. M., majiteľky Stavebnín bola Stavebninám spôsobená škoda 4 500, Eur, možno 5 500, Eur. V rámci trestného konania vedeného na OO PZ Detva pod ČVS: ORP1880/DTZv2011 vyčíslila F. O. M.. škodu v celkovej výške 500,- Eur pre DETVA TRANS s. r. o. a vo výške 2 000, Eur pre firmu V. O., F. O. - právny nástupca STAVEBNINY. Aj pri konfrontácii 19. 06. 2012 F. O. M.. uviedla, že škoda, ktorá vznikla Stavebninám je okolo 2 000, Eur a firme DETVA TRANS s. r. o. 500, Eur. Podľa odvolateľky z hľadiska predmetu konania i účastníkov (aj pasívnej legitimitácie) je záver súdu, že suma 5 400, Eur patrila Stavebninám F. O. M., potrebné posúdiť aj z hľadiska, či táto časť plnenia žalovanej bola v čase plnenia žalovanou určená firme V. O., F. O. právny nástupca STAVEBNINY alebo podľa tvrdenia navrhovateľky bola určená odporcovi. Pri tomto posúdení prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil, komu bola aká časť plnenia určená. Je nesporné, že suma 600, Eur bola plnením v prospech V. O., F. O. - právny nástupca STAVEBNINY, ktorú sumu navrhovateľka plnila v zlom psychickom rozpoložení po obvinení F. O. M., že túto čiastku v uvedený deň odcudžila a výška plnenia zodpovedala sume, ktorá mala byť v deň plnenia odcudzená. Pokiaľ sa jedná o plnenie vo výške 5 400, Eur, z vykonaného dokazovania podľa navrhovateľky vyplýva, že táto časť plnenia bola určená pre odporcu. Navrhovateľka plnila na základe tvrdenia F. O. W., konateľky odporcu, že spolu odcudžila 4000, až 5 000, Eur na rôznych firemných akciách, vybrala peniaze vo výške 6 000, Eur a so slovami, že tieto peniaze dáva vo výške 6 000, Eur, ak by ešte niekomu chýbalo, pričom sumu vo výške 5 400, Eur plnila pre spoločnosť DETVA TRANS s. r. o.. V prípade, že by plnila firme V. O., F. O. právny nástupca STAVEBNINY, požadovala by vydanie bezdôvodného obohatenia od tejto firmy.

Pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení konštatuje, že konanie navrhovateľky s vrátením finančných prostriedkov bolo v súlade s dobrými mravmi, pokiaľ dosiahla dohodu o skončení pracovného pomeru, až po tejto dohode sa jej správanie otočilo a začala sa domáhať bezdôvodného obohatenia, k čomu navrhovateľka uvádza, že nebola zamestnankyňou firmy V. O., F. O. právny nástupca STAVEBNINY, ale zamestnankyňou odporcu. Ak by mala v úmysle ukončiť dohodou pracovný pomer s odporcom, snažila by sa o to náhradou škody odporcovi, nie firme V. O., F. O. právny nástupca STAVEBNINY. Poskytnutiu plnenia zo strany odporcu však nepredchádzala

žiadna požiadavka zo strany navrhovateľky, že nahradí škodu, pokiaľ s ňou bude ukončený pracovný pomer dohodou. Navrhovateľka chcela ukončiť pracovný pomer výpoveďou, čo vyplýva aj z výpovede F. O. M.. v rámci trestného stíhania zo dňa 18. 05. 2012. Odvolateľka ďalej namietala, že výpovede svedkov vypočutých pred súdom boli v rozpore s výpoveďami svedkov v rámci trestného konania, keď prvostupňový súd mal tieto výpovede k dispozícii v pripojenom trestnom spise. Má za to, že sa nedopustila vo vzťahu k odporcovi žiadneho protiprávneho konania, nespôsobila mu žiadnu škodu, plnenie poskytnuté ňou odporcovi je plnením bez právneho dôvodu. Navrhuje, aby odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu § 212 ods. 1 písm. d) OSP a po prejednaní veci odvolaním napadnutý rozsudok v zmysle § 220 OSP zmenil a žalobe vyhovel a zaviazal odporcu na náhradu trov konania vo výške 1 315,51 Eur v zmysle predloženého vyčíslenia, ako aj trov odvolacieho konania vo výške 198,52 Eur (za podanie odvolania 190,89 Eur + režijný paušál 7,63 Eur). Pre prípad, že by odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok navrhuje pripustiť dovolanie v zmysle § 238 ods. 3 OSP a zmeniť výrok o náhrade trov konania a nepriznať odporcovi náhradu trov konania za úkony právnej služby - porada s klientom dňa 27. 03. 2012 a 05. 06. 2012, oznámenie zo dňa 11. 06. 2012, pretože nie sú účelné. Tiež oznámenie zo dňa 11. 06. 2012 nie je podaním vo veci samej, a preto nie je úkonom právnej služby v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o náhrade advokátov. V prílohe odvolania navrhovateľka predložila zápisnicu o výsluchu svedka O. W. zo dňa 18. 05. 2012, zápisnicu o výsluchu svedka F. O., rok nar. XXXX, zo dňa 18. 05. 2012, zápisnicu o konfrontácii medzi obvinenou W. Z. a svedkom F. O., rok nar. XXXX, zápisnicu o trestnom oznámení F. O., rok nar. XXXX.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že nie sú podmienky ani na potvrdenie, ani na zmenu napadnutého rozsudku, a preto v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 132 OSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 OSP súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu, čo vyjadruje aj znenie ust. § 157 ods. 2 OSP.

Iba takéto rozhodnutie je odvolacím súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť postup súdu.

V danej veci je nepochybné, že predmetom konania je návrh navrhovateľky voči odporcovi na zaplatenie sumy 5 400,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 29. 10. 2011 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu. Pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom rozsudku poukazuje na všeobecnú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z návrhu, ako aj odvolania je zrejmé, že navrhovateľka si uplatnila bezdôvodné obohatenie podľa osobitnej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia plnením bez

právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čomu prvostupňový súd nevenoval žiadnu pozornosť.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že návrh navrhovateľky voči odporcovi uplatnený titulom bezdôvodného obohatenia na zaplatenie sumy 5 400,- Eur s prísl. je bezdôvodný, pretože navrhovateľka prejavila jasný úmysel odškodniť subjekty, ktorým mala spôsobiť škodu, suma 5 400,- Eur patrila Stavebninám F. O. M., preto túto sumu si nesprávne navrhovateľka uplatnila voči DETVA TRANS, s. r. o., ktorému bola odcudzená suma 600,- Eur a vedie sa o nej trestné stíhanie, keď voči navrhovateľke bolo vznesené obvinenie. Súčasťou súdneho spisu je aj vyšetrovací a trestný spis č. ČVS: ORP1880/DTZv2011, z ktorého uznesenia č. ČVS: ORP1880/DTZv2012 zo dňa 18. 04. 2012 (č.l. 17) vyplýva začatie trestného stíhania voči navrhovateľke za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona pre odcudzenie finančnej hotovosti vo výške 600,- Eur Stavebninám V. O., právny nástupca F. O., rok nar. XXXX. Z uvedeného vyplýva zjavný rozpor medzi konštatovaním v rozsudku prvostupňového súdu a citovaným listinným dôkazom - uznesením ČVS: ORP1880/DTZv2012 zo dňa 18. 04. 2012 (č.l. 17 vyšetrovacieho a trestného spisu), čo spochybňuje v tejto veci správnosť rozsudku prvého stupňa, keď súd prvého stupňa vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 OSP. Pokiaľ prvostupňový súd konštatoval, že navrhovateľka prejavila jasný úmysel „odškodniť subjekty, ktorým mala spôsobiť škodu“, nie je zrejme na základe akých skutočností k takémuto konštatovaniu dospel. Aký konkrétny druh právnej zodpovednosti za škodu (občianskoprávna zodpovednosť alebo pracovnoprávna zodpovednosť) mal prvostupňový súd na mysli, či sa jedná o všeobecnú zodpovednosť, resp. osobitný druh právnej zodpovednosti za škodu, a aké, a či sú, a ktoré, splnené všetky predpoklady tejto právnej zodpovednosti, ktoré skutočnosti z napadnutého rozsudku absentujú a sú významné pre posúdenie nároku navrhovateľky voči odporcovi, pretože ak navrhovateľka si uplatnila voči odporcovi sumu vo výške 5 400,- Eur titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu a súd uvádza v napadnutom rozsudku, že tu právny dôvod plnenia navrhovateľky voči odporcovi bol, a to spôsobená škoda a z nej vyplývajúca právna zodpovednosť navrhovateľky voči odporcovi za spôsobenú škodu. Je dôležité skutkovo a právne objasniť tieto skutočnosti, čo sa doteraz nestalo, aby bolo jasné a zrozumiteľné, že navrhovateľka voči odporcovi neplnila bez právneho dôvodu, lebo bola preukázaná jej právna zodpovednosť za škodu voči odporcovi a splnené právne predpoklady tejto zodpovednosti. Uvedené však z napadnutého rozsudku nepochybne nevyplýva a odôvodnenie rozsudku tak zjavne okrem iného nespĺňa aj zákonnú požiadavku presvedčivosti (§ 157 ods. 2, posledná veta OSP).

Za takéhoto stavu rozhodnutie prvostupňového súdu je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné a neobstojí z hľadiska jeho vecnej správnosti, že návrh navrhovateľky voči odporcovi na zaplatenie sumy 5 400,- Eur s prísl. uplatnený titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu je bezdôvodný, a tiež nespĺňa zákonné požiadavky v zmysle § 132, § 153 ods. 1, § 154 ods. 1 a § 157 ods. 2 OSP, v ktorej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že nepostupovanie v zmysle citovanej zákonnej úpravy, pokiaľ je rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo nezrozumiteľnosť, znamená porušenie základného práva občana na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku v odvolacom konaní. V dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom za situácie, že nie je transparentne jasné, na čom je založené rozhodnutie súdu. V tomto zmysle napadnutý rozsudok nezodpovedá aj princípu spravodlivého procesu (§ 1 OSP). Odvolanie navrhovateľky je preto opodstatnené.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď okresný súd v ďalšom konaní vo veci uplatneného nároku navrhovateľky voči odporcovi na zaplatenie sumy 5 400,- Eur s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu dôsledne zistí skutkový stav vo veci aj vzhľadom na identifikáciu a vyššie uvádzanú konkretizáciu titulu bezdôvodného obohatenia, všetky zistené a vykonané dôkazy prvostupňový súd vyhodnotí v ich vzájomných súvislostiach a v súlade s § 132 OSP a následne vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania vec môže právne posúdiť a potom môže vo veci rozhodnúť ohľadom uplatneného nároku navrhovateľky voči odporcovi vo vzťahu k žalovanej istine a príslušenstvu.

V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods.3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné nie je.